

KVINDEN OG SAMFUNDET.

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 14.

Kontor: Nørregade 33, St.

6. April 1901.

Udgaar hver Lørdag.

17. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet.

(+ 9 Øre i Postpenge i København.
+ 11 — — i Provinserne.)

Enkelte Numre 5 Øre.

MARY STEEN,

kongelig Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Sophie Jensens

(forh. hos Hr. Hofvildthdl. J. L. Andersen).

Handel med

Frugt, Vildt og Fjerkræ,
Skovbogade Nr. 5. Telf. 7015.
Daglig frisklavet Fiskefars
60 Øre pr. Pd.

Toni Christensen.

~ Hjemmelavet Konfekt, ~

Spise og Kogechokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Allé 1 A, St.

Telefon 18311.

Varerne bringes overalt.

Tandtekniker

Julie Detlefsen,

Frederiksborggade 41, 1. S.

Nu begynder 4de

Aargang af »Lys over Landet«, Ugeblad for frisisind Kristendom, med Bidrag af Præsterne Uffe Birkedal, Anton M. Jensen, Harboøre, Kristofer Janson m. fl. — Enhver ny Abonnent faar gratis hele Januar Kvartal med Begyndelsen af den interessante Fortælling »En Boerfarms Historie«. Bestilles hos Postvæsenet og i alle Boglæder Pris 1 Kr. Kvartalet.

Danske Kvinder fra Grundtvigs Kreds.

I.

Karoline Amalie.

Foredrag (noget forkortet), holdt paa Løvring Højskole af Sofie Bruun.

Jeg nævnte før Karoline Amalies Asyl. Det, hvorved hendes Navn er bedst kendt for Offentligheden, er hendes Kærlighedsgaver, og de var mange og store. Ikke ved man Tal paa alle de enkelte Mennesker, hun har hjulpet, og der var vist ikke noget

Dagen igennem, medens de selv er nødte til at gaa paa Arbejde — oprettet af det kvindelige Velgørenhedsselskab, og Karoline Amalie var medvirkende deri; men Aaret efter oprettede hun selv et Asyl, som med Rette kom til at bære hendes Navn,

Kærlighedsværk, som blev sat i Gang i hendes Tid, uden at hun paa en eller anden Maade var med deri; men mest af alt var det Børnene*, der laa hende paa Sinde, og hendes Navn er særlig knyttet til hendes eget Asyl med tilhørende Asylskole. Den Gang havde man ikke som nu Asyl i hver en By i Landet; først 1828 blev det første Asyl — hvor Forældre kan sende deres Smaabørn hen om Morgen og hente dem om Aftenen igen, sikre paa, at de bliver godt passede, plejede og vogtede

da hun selv afholdt alle Udgifter baade ved dets Oprettelse og dets Drift. I Asylet kunde Børnene imidlertid ikke være længere end til den skolepligtige Alder, 7 Aar, og det pinte ofte Karoline Amalie, at hun maatte slippe de Børn, hun havde sørget for som smaa, uden senere at vide, hvorledes det gik dem eller at kunne faa nogen Indflydelse paa dem. Hun forsøgte at oprette en Tilsynsforening, hvortil hun valgte Folk af alle Stænder, som skulde blive ved at følge Børnenes Udvikling baade i Skolen og Hjemmet, men det vilde ikke gaa; saa var det, at hun, som hun selv sagde, i et af de lykkeligste Øjeblikke af sit Liv — det var en Sommerdag, da hun kørte over den jyske Hede — undfangede Planen til selv at oprette en Skole, der skulde knyttes til hendes

Asyl, hvor hun saa kunde have Børnene lige til Konfirmationsalderen. Saa snart hun havde undfanget Planen, satte hun den ogsaa i Værk, og det varede ikke længe, før hun havde Skolen i Gang. Ved disse hendes Kærlighedsgaver var det ikke blot Pengene, hun gav. Nej, hun gav sig selv, sin Personlighed, jeg kan godt sige sit Arbejde. Hun valgte selv med største Omhu Forstandere, Lærere og Lærere baade ved Asylet og ved Skolen — den første og vigtigste Betingelse for hende var, at det var kristne Mennesker, som kunde føre Børnene til Vorherre; — hun kom selv meget ofte begge Steder, forvissede sig om, at Børnene lærte noget, talte med dem, opmuntrede dem, ja legede med dem. Det var ogsaa altid en Fest for Børnene, naar Dronningen kom. Om Julen holdt hun Juletræ for dem, hvorved hun selv holdt en lille Tale og delte Julegaver ud til dem. Om Sommeren gav hun dem en Skovtur, som endte hos hende paa Sorgenfri, hvor Børnene blev trakterede med en god Aftensmad og fik sig en Svingom paa Grønningen i Haven, medens hun selv gik omkring og forærede dem Blomster. Hun kendte Børnene ved Navn og følte for hver enkelt af dem. Da hun oprettede sin Asylskole, lagde hun selv Planen til, hvordan Undervisningen skulde ledes. Der har i de sidste 30—40 Aar her i Landet været talt og skrevet saa meget om »Skolen for Livet«, om det aandløse og usunde ved Remseri og Udenadslæren og det velsignelsesrige ved mundtlig Fortælling — undertiden næsten for meget — at vi har ondt ved at tænke os ind i en Tid, da de Tanker slet ikke var oppe. Saaledes var det dog den Gang, og det vidner maaske mere end noget andet om Karoline Amalies klare Syn for Barnehjertets Trang, at hun i sin Skoleplan som A og Ø fremhævede, at Børnene skulde faa Kendskab og Kærlighed til den bibelske Historie og Fædrelandets Historie samt Danmarks Geografi, og at dette Maal skulde naas ved levende, aandfuld, mundtlig Fortælling. Dernæst skulde Børnene naturligvis oplæres i praktiske Sysler, saa de kunde blive skikkede til med Dygtighed at optage en Gerning i en tjenende Stilling, som de fleste af dem jo vilde komme til at gaa ind til.

Naar de ovenfor nævnte Skoletanker var blevne saa levende hos Karoline Amalie, saa skyldtes det vistnok for en Del Paavirkning fra en Mand, der skulde faa en stor Betydning for hende, nemlig den be-

Redaktionen træffes hver Mandag Kl. 2—4 paa Kontoret Nørregade 33, St.

Artikler, som ønskes optagne i det først udkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest Mandag Middag.

Ekspeditionen, Nørregade 33, St., aaben hver Dag Kl. 10—7.

Annoncer til Kvinden og Samfundet bedes sendte under Ekspeditionens Adresse.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3dje og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10 % for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stilet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

„Kvinden og Samfundet“ faas i Kioskerne.

*) Det er betegnende, baade for hendes Mand og hende, at Dronningen, da de en Gang paa en Rejse sad og saa ud ad hver sit Vindue, spurgte: »Hvad tænker Du paa?« »Hvordan jeg bedst skal fremme Kunst og Videnskab; hvad tænker Du paa?« »Hvordan jeg bedst skal gøre noget for de fattige Børn.«